

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de döte ori pre septembra: Duminec'a si Joi'a. — Premieratuna se face in Sabiu la espeditură făie pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretul prenumeratunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 9 ANULU XXI.

Sabiu, in 13 Februarie 1873.

tral celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principii si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâl'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetite cu 3 1/2 cr. v. a.

Insinuări.

Unele foii sasesci au inceputu a se insinua la magiari. Stau insinuările acestei în legatura numai cu legea municipale a fundului regescu ce are sa se desbată în diet'a ungură, său tientescu ele și mai departe, nu scim și nici nu avem sa facem scrutări erudite și critice în privint'a acăstă faptulu este negru pre albu, ca se face apel la amorulu celor trei națiuni privilegiate și patru confesiuni recepte, baten- du-se și-eu'a, ca cătu de bine a fostu de cându și cătu de bine aru și cându s'aru inturnă iéra acele tempuri „fericite“.

On revient toujours à ses premiers amours nu este o dicere nouă și asiā nu ne mirâmu de inclinatiunile acestei improspete, de inclinatiunile de a impilă de nou minoritatea tierei pre majoritatea acestei.

Curiósa situație. Pre cându sasii anticameréza cu palariele în mâna pre la boierii români din România și Bucuresci, că sa le ajute la unu drumu de feru, prin care sa-si radice industria „in spe“, carea, intre noi fia disu, in siepte sute de ani nu s'a potut radica decât la din mâna in gura, ori-cătu a fostu de proptita cu legi favorabile numai și numai pentru ei; pre cându arata româniloru in iéra cu ambe mânile ca ungurii nu voru alta decât total'a nimicire a româniloru și le recomanda asiā sa se lase de ori-ce amicitia cu acei' și se intielege ca acest'a sao incheia cu ei, adeca cu sasii; pre cându la Vien'a și Berlinu ungurii suntu denunciatu de nisice selbatici, carii voru sa nimicăsca pre purtatorii culturei in orientu și sa impedece latirea intereselor germane, iéra pre români totu pre acolo ii descriu cându de nisice trandavi, cându de nisice hoti, cându de pastori și servitori ai sasilor, pre atunci in epistole deschise cătra căte unu conte său in articuli de fondu a la „Kronstädter Ztg.“ cauta renoarea amicitiei celei vechi cu carea sa se reinaugureze er'a cea vechia, carea a pusu bas'a stării culturali a tie- rei din tempurile gasite de generatiunea presenta.

Sa fia apoi dupa tōte aceste omulu in stare sa pricépa cum se intielege propagarea și respon- direa culturei! Ori apoi ca cultur'a in intie- sulu celu mai nou și mai modernu este egalu cu impilarea, cu jugulu și cu apesarea?

Ast'a nu pote fi calea carea sa duca la vre-unu bine și cumca nu pote fi a doveditui trecutulu. Séu se pare cui-va ca ce nu s'a putut strică sute de ani va sa se strice acum? Noi nu credem.

Dara déca suntu români asiā dupa cum ii descriu densii cu atât'a predilecție de atâta oră in afara, pentru ce atât'a ingrigire, și atât'a temere de ei? Ori déca ei nu suntu asiā precum se descriu și au capacitatea de o viétila că și alte popore ale civilizației, pentru ce conspira- tionea in contr'a vietiei loru naționali? Au nu este iertatu sia-cărei individualități sa traiésca?

Auditu de multe ori dicindu-se ca na- tionalismulu e numai unu fanatismu provenit din o cultura inferioară și ca ómenii cei adeverati trecu preste astfelii de lucruri și cauta numai des-

voltarea culturei. Ei bine, români nu voru mai multu decât atât'a, dara se intielege că români. Asiā dara nimenea sa nu-si mai bata capulu decât dupa tient'a cea mare și salulara a culturei.

Spre ajungerea scopului acestui' inse nu trebuiește denunciări nici sternire de suspiciuni, dupa cum au inceputu a se practică aceste in tempulu din urma; conlucrare din tōte puterile, ungurii că unguri, sasii că sasi, români că români, dupa cum a lasatu Ddieu pre fia-carele, spre radicarea bunei slări materiale și intele- ctuale a tiei, căci acest'a ne lipsesc inca tu- turor in patri'a nostra mai strimta.

Sa intrebâmu astadi pre ori-care compa- triotu, de ori-ce naționalitate, și sa vedem uore nu vomu audi numai vaierări? Si apoi ómeni cu minte totusi sa se și ocupe astadi cu lucruri cari și pentru seclii trecuti au fostu o pata rusinosa și cari nu aru duce la altu scopu decât la total'a ruinare a locuitorimei patriei nostru și la a face locu evreimei și altoru venituri din strainetate.

Ómenii cu mintea la locu voru conlucrá astadi pentru bun'a intielegere intre cetățenii unei și aceleiasi patrie, dara nu pentru renoi- rea ranelor ce le-a fostu causatu patriei cele siepte peccate de mōrte de dinainte de 1848.

Diet'a Ungariei.

Siedint'a din 29 Ianuarie a casei deputatilor o deschide presedintele Bittó la 10 ore. — Pre fotolie ministeriali erau: Pauler Trefort, Szende, Kerkapoly. — P. Szentmiklossy îndréptă cătra ministrului de interne inter- pelatiunea că de óre-ce legea comunale nu a regu- latu cestiunea afacerilor seracilor, ci a lasat'o pendinte, nu asta de necesariu a luă cu referinta la acea mōsuri legislative? St. Domachid interpeláza pre ministrulu de justitia că nu are de cugetu a ascerne inca in sessiunea acăstă uno pro- jectu de lege despre rescumperarea beneficielor regale, și déca d'a: cându ore de cugetu a ascerne acestu projectu de lege?

Ministrul Pauler respunde că are lipsa de multe date statistice in afacerea acăstă. Pentru cule- gerea acestor date s'a esmisu o comisiiune și presedintele acestei comisiuni dejă a provocat a ascerne resultatulu activităției sele. Indata ce va capetă aceleas date se va și purcede la elaborarea projectului de lege și apoi se va prezintă casei — Responsul ministrului se iā spre scientia.

A. Lazar interpeláza pre ministrul de ju- stitia in afacerea regulării relationilor comune de posessiune, Talmaciu, Seliste și Branu, și cătu și a comunelor tienatore de acelea.

Ministrul Pauler respunde că are cuno- sciția a despre afacere, căci ea e amintita și in legi. De óre-ce inse acă se tractă de interes speciali, — cestiunea recere uno studiu profundu; și indata ce acestu studiu se va fi facutu, se va și prezintă projectulu de lege respectivu casei. — Se iā spre scientia. — Urmăza dupa acestea ordinea dilei și se continua desbaterea generale despre bugetu, la care astadi iau parte: K. Simonffy, K. Tisza, Csanyady, Lazar și Baldacsy, dupa ce siedint'a se și incheia.

Siedint'a din 30 Ianuarie a casei deputatilor o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Pre fotolie ministeriali erau: Pauler și Pejacs- csevics. — I. Madarasz 'si continua vorbirea inceputa inca in siedint'a trecuta relativa la bugetu și dechiara cu privintia la contributiuni

ea principiu contributiunii de venită e celu mai dreptu, inse partea venitului neconditionat nece- saria pentru viétila sa remana neungreunata cu contributiune. Cu privintia la contributiunea pamenu- loi, steng'a nu doresce insarcinarea numai celor mai bogati cu contributiune, ci o proporție drăpta.

Dupa aceste trece Medarasz la cestiunea ban- cei și intrebuitiandu elu unele espressioni nepo- trivite dupa parerea dreptei lu provoca presedintele la ordine, ceea ce dede ansa la o scena cam tumultuoasa. Mai vorbesce in fine contele Lónyay și apoi se incheia siedint'a.

Gur'a Oltului 25 Ianuarie 1873.

Motto: Perirea tea din tine Israile.

Vedi, D-le Redactora! ce necasu mi-ai facutu cu provocarea dta din nr. 4 a „Telegrafului“ m'ai incurcatu, volens nolens, in polemia cu unu „casu betrânu oscat“ că ieșe.

Cu unu sas u dicu, căci numai acestu soiu de ómeni — său in stilu sasescu vorbindu — ómeni de acestu postavu potu 1. a intortocă adeverulu mintiendu no pentru Christos cf pentru sasi, și a 2. a a luă „conoscenda-si bine interesele propriu“ numele sciintie i in desiertu.

Domnula dr. adeca, care, precum arata initialele sele, preste A. B. nu au trecutu, — intortocă cuvintele mele din nr. 5 vine in nr. 7 a „Telegr. Rom.“ că unu tramis de susu pentru de a aperă publiculu (sasescu?) de parerile cele gresite și seducătoare și de vocea cea ratacita a — acăstă i-a remas in pena — unui profetu falsu si dice, ca eu a-si fi esit in „interesulu binelui comunu“ cu o invetigatora practica la lomina; ca m'asuu si folositu de calumnii indatinat pre la noi (sassii?) etc. etc.

Cine va si ceditu articolulu meu din nr. 5, va trebui sa constateze, că d. dr. A-B său nu a intielesu, său n'a voită sa intielegă ce amu scrisu eu; căci eu nu amu scrisu in „intielesulu binelui comunu“ că numai in interesulu — dupa parerea mea — a unei părți inseminate de români; iéra de alta parte, constatându unu său alta faptă si dându-mi parerea asupra ei, si tragându conse- cintie din ea — nu amu calumniatu. Ori dora aru si calumnia, cându a-si dice — constatându unu faptu — ca dela cutare său cutare institutu de as- suratii recendu ascuratii in progresu, geometricu, de cându unu conducatoriu, fără scientie vage si cosmopolite dura practicu a cedatu loculu unui altu'a care, dupa nume celu pucinu, aru trebui sa scia si mai multu, iéra nu numai mai multe? E óre calumnia, cându constatato faptulu, ca sasulu de cându a venit in Ardélu nici odata nu a facutu vruu bine românlui, ca totu-déun'a l'a păcalit, ca e mai prudentu si mai circumspectu chiaru si decât toti dri si drasii si consiliarii nostrii? E prin urmare calumnia, cându dicu cătra unu româna, sa nu se faca maimuca sasilor — ardiendu-si ghia- rele pentru castanele loru? etc. etc. Nu calumnia, dle dr. A. B. e numai o astu-feliu de assertiune, care, fiindu scornitura din venturi si fictiune a fan- tasie, nu are de scopu constatarea unei fapte său a unei convingeri, că numai si o umai uciderea morale (dupa impregiurari si materiale) a deapro- pelui. O astu-feliu de assertiune inse nici cea mai us- cata scorbură nu va poté astă in cele scrisce de mine in nr. 5 a „Telegr.“

Trecu la „scintia“ dui dr. A. B. Densulu parerea mea, cumea linia ferata Sabiu-Pitești aru si daunosa pentru comunele române insirate in articululu meu din nr. 5, o astă „atât'a de miraculosă, in secolul alu XIX.“ Abstragenda dela aceea ca dupa parerea mea unu dr. de felu nu aru trebui sa crede in miraculi si cu atât'u mai putinu in secolul alu XIX, — apoi acelor'a cari totu-si credu in mi-

raenii, numai atunci le-aru poté paré miraculosă assertioanea mea, déca eu pentru acést'a a-si si vindicatu o valoare eterna. Pre cându eu inse assertioanea mea o amu facuto numai cu privire la impregiurările si la tempulu presentă si celu mai de aproape venitoriu, pre atunci miraculositatea parerei mele nu era baza.

Cumea iō gēnere „deschiderea unui drumu de feru se privesce de progresu“ concedo si eu; dara nu concedu acést'a pentru tōte impregiurările, nu neconditionat. Precum carneia si ap'a — de comunu folositor — nu folosesce, ci strica celor ce patimescu de friguri, asiā si drumulu de feru nu folosesce ci strica poporului nostru, care inca patimescu de frigurile seraciei materiale si spirituale-nationale; cāci acestu poporu devine victimă culturii si capitalului prepotente a — nemțiului, care amenintia spre facia românească. Precum la stramossii nostri, români, prin sioselele bune, cari le edificau in tierile poporelor cucerite de ei, erau unu medilocu principalu de a propagă romanismulu si latinitatea cu cultur'a ei, nimicindu individualitatea poporelor cucerite, — asiā astadi drumurile de feru si capitalele materiale si spirituale suntu medilice principali, de cari se folosesc poporele mari si tari si inaintate in cultura spre prosperarea loru si spre nimicirea materiale si morale si in fine spre inghitirea poporelor celor mici, lipsite de capitale banali si de cultura intensiva nationale.

Au dōr'a crede D. Dr. A. B. că ras'a anglo-american'a de dragulu Indianilor autohtoni si pentru de ai cultiva pre acesti'a passtrandile nationale si individualitatea loru de poporu, tragu linii de feru, a la Pacifique? Ori crede d-sea ca rusii si englesii de dragulu poporelor autochtonie iera nu mai veratosu cu scopulu egoisticu de desnationalizare seu a poi stirpire totale si tragu retieile de siossele si de drumuri ferate prin Asi'a?

Da! D-le Dr. A. B. déca n'ai bani si cultura nemtiasca ti trebue, déca voesci a resigna si la sperantia de a sustine individualitatea nationala a poporului vostru românescia, — atunci iute, dara cātu se pote de intre fā in Ardélu dromuri de feru intre tōte satele si treci cu ele preste tōte plaiurile cāte ducu in România, cāci atunci, nu sciu daca Români, dara nemti si jidovii de securu te voru pune intre sănti.

De cumva asta apoi D. Dr. A. B. māngaeare in posibilitatea, ca intre 1000 de nemti si jidani, cari pre contulu saraciei si lipsei de cultur'a moderna a poporului Românu se in gracie si se redice, — se va asta si unu românu — pâna cându va mai fi românu — pre cându din 100 de români 99 voru deveni proletari; daca D. s'a crede posibile de a trai si poporul nostru că națiune a la Londra

si Hamburg, nici unde nu suntu decât capitalisti si lueratori cu palm'a seu proletari, atunci firesce, n'amu ce-i face.

Din cele premise, credu ca se va poté convinge orsi cine, care nu e chiar cu totul totu in sectatu de cultur'a si de sciunt'a germano-jidovescă, si care nu voesc a dā jerisa individualitatea natiunii române cosmopolitismului si enciclopedismului nemtiescū, — ca pentru poporul român in genere tota diu'a si totu anulu, cu care se tragana edificarea de linii ferate in medilocul seu, si prin acést'a entropirea primintea si pung'a nemtiului si a jidovului, e unu anu de vietă si de pregatire facia cu eventualitatea — cum amu disu si in nr. 5 — pre lungu tempo neevitabile.

Din acésta neevitabilitate inse nu urmeza, ca ori-ce tempu de pregatire aru si superfluu seu neficace — precum dice d. dr. A. B., — cāci atunci totu cu acelu dreptu si totu asiā curiosu s'ară poté objectă bolnavului, care striga dupa medicu că sa-i lungescă vietă: „dara la ce pecate ti mai trebue medicu, de ce mai vrei sa-ti mai lungesci vietă cāci totu-si trebue sa mori odata!“

Cele-lalate obiectiuni ale dlui dr. A. B. si anume datele statistice si unele regule ale economiei politice, — credu ca le poté trece cu atât'a mai multu cu vederea, ce cātu acelea seu nu altreza parerile mele, seu nu se potu aplică la cestiunea sulevata de mine — avendu ele in vedere nu viitorul poporului român si voi'a lui de a trai cāti națiune, ci viitorul acelora putieni români a căroru D-dien este pântecel si — pung'a.

In fine, in privint'a afirmatiunilor, dorintelor si profetielor dela finea articolului dlui dr. A. B. dice numai: Bine aru si, amice, sa sia cum dici dea si sa nu sia cum dici eu!

Pentru că sa aiba cettiorii nostri cunoscintia de cele ce se scriu si in alte părți despre linia drumului de feru Sabiu-Turnu-Rosiu-Pitesci, estragemu din „Poporulu“ urmatorele:

In momentulu de facia, se discuta in sectiunile camerei conventiunea incheiata cu guvernului Austro-Ungaru in privint'a jonctiunilor si cu parere de reu suntemu nevoiti a constata si aci accea-si neprechedere, accea-si usiurintia care a dominat la concedarea retielei noastre doctorului Strusberg.

Nu voimu sa discutāmu acea conventiune, cāci scopulu nostru nu este de a o discutā in detaliele ei si de a ne agati de ministeriu; eeea ce voimu, este de a tratā cestiunea in principiu si de a demonstra ca punctul de jonctiune celu mai principal, de mai mare interesu pentru tiéra nostra, nu

se astă prenumeralu printre cele-lalte puncte admise de guvernul nostru; voim sa vorbim de Turnu-Rosiu, care dupa noi este celu dintâi punctu dopa Verciorov'a care trebuie sa-si ia locul in o conventiune cu Austria, cāci lini'a Hermanstadt-Râmnicu-Pitesci-Bucuresci-Giurgiu este singura linia de transitu possibele intre Orientu si Occidentu, si care este menita a atrage traficul Occidentului prin tiéra nostra.

Linile destinate a uni România cu Austro-Ungaria se oprescu astazi in România la Pitesci, Ploiesi si Adjud; iera in Austro-Ungaria la Temesior'a, Petroseni, Sabiu si Seghisior'a (Schässburg).

Spre a se uni aceste puncte, spre a se efectua pre deplinu jonctiunile căilor noștri ferate cu cele Austro-Ungare urmăza a se mai construi urmatorele distanțe:

1. Pitesci, Râmnicu, Turnu-Rosiu, Sabiu	162 chilom.
2. Ploiesci-Temisior'a-Brasovu-Seghisor'a	233 "
3. Adjudu-Oitusu-Brasovu-Seghisor'a	255 "
4. Pitesci-Craiov'a-Vulcanu-Petroseni	259 "
5. Pitesci-Verciorov'a-Temesior'a	413 "

Din tōte aceste linie, cea mai scurta si care prin urmare sa poté construi in celu mai scurtu tempu este lini'a Pitesci Râmnicu-Turnu-Rosiu-Sabiu.

Acésta linia este asemenea cea mai scurta de vomu consideră-o că linia de transitu, destinata a uni capital'a nostra cu retieua căilor ferate turcesci: Constantinopoli, Euso si Varn'a.

In adeveru, de vomu avea in vedere Clusiu (Klausenburg) avemu sa percurgemu:

Dela Bucuresci prin Predel pâna la Clusiu 493 kilom.

Dela Bucuresci prin Tarnu-Rosiu-Sabiu pâna la Clusiu 442 "

Dela Bucuresci prin Vulcanu Belgradu, (Carlsburg) pâna la Clusiu 637 "

De vomu esamină care este lini'a cea mai scurta care poté uni capital'a nostra cu Pest'a, si prin urmare cu Vien'a, gasim u urmatorele trei combinatii :

1-a Combinatii Calea Clusiu-Orad'a-Mare-Solnocu.

Dela Bucuresci prin Sabiu la Pest'a 840 chilom.

Dela Bucuresci prin Brasovu la Pest'a 892 "

Dela Bucuresci prin Vulcanu la Pest'a 1035 "

mâni culti, fără de a fi fostu cându-va uniti. Dara cei din România: Costinesci, Cantemiresci, Vacaresci etc. — si cei din Banatu: Cichindeal, Nicora, Iorgovanu etc. totu la Blasiusa se sia adapatu in cultur'a si sentiminteloru nationali? Sane mai moderāmu pretensiunile, d-lor, cāci saptele ne dau de golu si in privint'a acésta.

In finea materiei acesteia, despre uniune, mai scrie d. M. acestea: „La p. 141. seq. La cele ce scrie autorialu de „persecutarea tuturor“, cārei biseric'a gr. orientale a fostu espusa dupa uniune, avemu a observa, cumca persecutiunile nu uniunile a adusu preste biseric'a orientale. Ele au custratu inaante de 1700, uniunea s'a facutu si pentru a scapă de ele“.

Eu nu amu disu, ca persecutiunile asupr'a bisericiei ortodoxe si-aru si lualu incepertul cu uniunea; ci amo disu, ca persecutiunile aceleia prin uniune se mai inmultira inca cu un'a, cu a fratilor, de unu sângere si filofoi ei spirituali de mai inainte. Aici se reduce „persecutarea tuturor“. — Si cum ca atari persecutiuni atroci asupr'a românilor ortodoci, din partea fratilor loru uniti, prin sprinjului regimului politico avura locu in mesura mare dela uniune incōe, s'a dovedit de ajunsu in v. metr., si vedu ca d. d. M. inca nu le-a restaurat, de-si indirecte aru vré sa le nege. Dă, ei, români ortodoci, ayeau de a infronta persecutarea tuturor, de a se lupta chiaru si in contr'a fratilor de unu sângere.

Ea sciu, ca acesta marturisire istorica nu le va fi placendum fratilor uniti, bă se voru si ruginu cei mai multi dintre ei de atari sapte implinite: precum se voru si ruginandu poté unii cu sentiu mai umanu si dintre compatriotii nostri de nationalitate

straîna, pentru crudimile antecessorilor loru comise asupr'a românilor: se voru si ruginându dicu, avendu totu dreptulu, — dara n'avemu ce face, aceleia, suntu sapte istorice, cari voru maculă istoria nostra natională, si se voru aminti totu-déun'a in venitoriu. Macaru de a incetă ele de aci inainte, sa nu mai avemu ce înregistră nimic'a de feliu acesta!

D. M. dice mai incolo, ca vin'a persecutiunilor acelor'a, asupr'a românilor ortodoci, nu cade asupr'a uniunii, ci causele adeverate au fostu:

„a) technele strainilor spre a tiené pre români desagiti, (covint modernu dela Ternava!) — lectorulu sa intelégă: desbinati) si a-i face sa se smacie imprumutat;

„b) interesele dinastice, cari nu se tienu asecurate, decât dupa sterpirea totală a tuturor a catolicilor;

„c) zelulu unor'a si alu celoru-lalti spre a lali sia-care confessiunea sea.

„d) atrocități comise asupr'a unitilor.“

Acesta scuse, nu escusa, ci acusa si mai multu pre uniti.

Causele insilate in cele două puncte dintâi, le recunoscu si eu; numai vine intrebarea: ca unitii de ee se invoira a se face instrumente órbe ale strainilor si ale regimului, intru asuprirea si persecutarea fratilor loru? De nu s'aro si avutu locu nici acele persecutări. Deci, cine le-a produs, déca nu uniunea?

Iera la p. 3. trebuie sa destingemu intre zelulu unor'a si alu celoru-lalti intru latrea confessiunei sele; cāci pre cându zelulu celoru ortodoci, statornici in creditia eredita de parinti, dupa parerea mea e justificaveru si landovero, chiaru: pre atunci zelulu celoru uniti, ca alu celoru desbinati

FOISIORA.

Contra critica.

Contra critica
Critică al doilea I. M. Moldovano.

(Vechi'a Metropolia de N. Pope'a)

(Urmare.)

In fine dă M. nu concede, că productele literarie ale lui Clainu, Sincai si Maior, aru si meritele loru proprie, ci dice, ca ele aro si meritele uniunii, pentru ca „e constatat, ca si cele mai mari talente remanu mōrte, déca nu au ocasiune si media de a se cultiva“.

E adeveru, ca ocasiunea si mediale că atari inlesnescu omului desvoltarea spirituale, dara in-sasi desvoltarea, insasi cultivarea facultătilor spirituale si unu ce propriu alu individualui. Pentru aceea si vedem, ca multi din cei ce au ocasiune, media in abundantia, totusi adeseori remanu necultivati; si de multe ori din contra si cei cu media mai potine ajongu la unu gradu mare de cultura. Asiā se intemplă si cu Clainu, Sincai, Maior si cu altii inainte si dupa ei. Căti barbati nu mai umblara prin Rom'a, Vien'a etc. si totu ei se intorsera acasa, cum s'au foste si dusu, fără de a fi ajunsu nici pre departe pre cei trei. Cei ce nu au talentu, despusesti si voia, ii poti tramite si dincolo de Rom'a, ca totu ei remanu. Asiā dara o repetu, productele acelor'a literarie, suntu si remanu meritele loru proprie, si nu ale uniunii.

Déca aru stă adeverul si afirmat de d. M. apoi aru urmă ca numai unitii s'ară si potutu cultivă; ince noi vedem, ca se aflara si se astu si alti ro-

2-a Combinatiune.

Calea Aradu-Solnocu.

Dela Bucuresci prin Sabiu la Pest'a 817 chilom.	
Dela Bucuresci prin Orsiov'la Pest'a 855	"
Dela Bucuresci prin Brasiov'la Pest'a 870	"
Dela Bucuresci prin Vulcanu la Pest'a 870	"

3-a Combinatiune.

Calea Orsiov'-Temisior'-Seghisior'-Solnocu la Pest'a 843 chilom.

Din aceste trei combinatii se vede dura ca linia cea mai scurta intre Bucuresci si Pest'a trece totu prin Pitesti-Turnu-Rosiu-Sabiu; diferintă intre aceasta linia si linia care trece prin Orsiov'pare in adeveru mica; de vomu avea inse in vedere o combinatie ulteriora a unei legature directa intre Sabiu si Vintiulu de Josu, ce este projectata si care este a se construi in curendu, atunci s'ar mai dobendi o scurtare de 45 chilometri, ceea ce face in totalu o diferinta in minus de 83 chilometri in favoarea liniei Turnu-Rosiu.

O alta consideratie importanta care milita in favoarea liniei Pitesti-Turnu-Rosiu, este ca aceasta linie este cea mai lese de construit din toate liniele propuse in conventionea ce se afla in discussiunea camerei; mai multu inca, aceasta linie este si o linie de interes local, si districtulu Algesiu si loialu initiativa pentru insintarea ei pana la Râmnicu-Vâlcea, in urire cu judetul Vâlcea. Dece s'ar combinat interesul acestor judetie cu interesul generale, sarcinile ce incumpa statului aru si cu totul neinsemnate in proportion cu resultatele ce aru dobendi, si amu potea astu-seliu rezolvat o cestione de interesul celu mai insemnat pentru tiera nostra, fara a impovarat bugetul si cu propriile noastre medilice, remanendo stapani in tiera nostra, si fara a elerga la generositatea Austriei, ca peintru liniu Ploiesci-Brasiovu, combinatie care nici nu scim cum se va potea admite de coruprile noastre legitimore.

Manufacturi nationali din Transilvania la espositiunea din Vien'a.

D. Xantus, cunoscutulu barbatu eruditu, care a petrecutu mai multi ani in diverse parti ale lumii, iera mai alesu in Asia, de catu-va tempu incocat reintorcendu-se in patria sea, mai de curendu loa asupra si pre interesantă si totu deodata instructivă problema de a face o colectiune de manufaturi si mai alesu porturi nationali din Transilvania si din Banatu, cu scopu de a le duce la espositiunea din Vien'a. Xantus adună pana acum preste 1800 de bucati seu pieze. Atatul elu catu si toti neromanii,

de mania loro, carele a constat, a trebuitu sa constea numai in agresioni injuriöse si asupritorie asupra celor ortodoci, caci altintre nu aru si potutu spori unionea, — este de totu nejustificavero, este condamnavero.

Unionea este o negatiune a bisericei noastre, ea n'a potutu sa se formeze si n'a potutu sa existe, decat numai cu stricaciunea bisericei positive ortodoxe.

Auditu de multe ori dicenda-se: ca renegati in genere, si renegati romani in specie, sunt totu-deun'a cei mai ultraisti intru persecutarea nationei de care s'au lapetatu. Ore sa nu se aiba asemenea lucrul si in privintia confessionale?

Faptele ne-au arestatu si ne arata, ca zelulu celor desbinati cam de comunu degeneraza in ultraismu, in fanatismu.

La p. 4. „atrocitati comise asupra unitilor” — sta lucrul inca si mai reu. Dara vedu ca si d. M. recunosc, ca, despre atrocitatile acestea „unii omeni nu voru sa scie nimică”.

Din partea cui se comisera acele atrocitatii?

D. M. nu ni-o spune deadreptulu, dara, de ore-ce d-lui se provoca la acte si personale oficioase ca sa dovedescă atrocitatile acelea; ba de ore-ce chiaru si numesce pre protopopulu dela Idicelu Mich. Popoviciu, ca aru si intratu in bisericele unite, aru si luat s. cumineatura de pre altarju si la vedere poporului o aru si transita in midiloculu bisericei; de ore-ce in fine le spune d-sea celor ce scriu istoria de statulu bisericei romane, ca „Iliacos intra muros peccatur et extra”, — trebuie sa presupuna, ca d-lui intielege acele atrocitatii ca comise din partea celor ortodoci asupra unitilor.

căti au vediutu acea colectiune unica in felul sau, recunosc ca manufaturile nationali romane suntu numai interesante, ci in parte mare chiaru admirabile. „Pester Lloyd” inca scrie despre acea colectiune, in maniera sea, insa cu adeverata admiration, si se vede constrinsu a marturisi, ca nici odata pana aci, ca totu curge multu sange romanu in vinele „Vlahilor dacisali.” Articulul din „Lloyd” a trecutu si in alte diuarie si vone inca nu ne este permisul a-lu trece cu vederea:

„Ori-catul de josu sa stea poporul romanu pre scar'a natunilor romanice”, dice „Pester Lloyd”, ori-catul de degenerat si dacisatu, e fara indoieala — dice „Pester Lloyd” — sangele de romanu anticus, totusi e sange romanu, si satia cu proiectele aceste ale industriei romane de casa, cari fara indoieala cuprindu celu mai inaltu rangu intre toate cele espuse, se simte ierasi odata forte viu, ca talentul artistic totusi ramase ca ereditate rassei romane. E mirabile a cuprinde cu mintea, cum serman'a fetitia romana, catu se poate de ignorantă, care se nutresce mai din nimică, si forte puternicu orisontu spirituale are, cu instinctul seu natural, care ne aduce aminte pre celu alu albinei si alu paiajinelui, inventeza lucruri de mana formali, de cari lumea nostra civilisata nici ca viséza catu de putinu, prepara tiesenuri, cari facu de rusine pre orice tiesenuri din Olanda cu soliditatea, trainicia si technica-i coloréza lana produsa de sine in diverse nuanțe, cari revoca forte viu in memoria pre cele ale lumii autice, si apoi acestu campu deliciosu lu ornamenteza cu mustre atat de varie, de inventiunea unei originalitati atat de sine si stilizare atat de spirituosa, incat si ochiul celu mai dedat de artistu se pasce formale la vederea productelor acestor genuino si naive ale unei naturi poporale daruita cu atatela arte.

Nimenea nu va putea, fara profunda mirare, contempla fetiele de mesa romane, de perina, lepedele (cerisafurile) si stergharie din comitatul Hunedoarei, cu decoratiunile loru cele bisare colorice originali. Ochiul pictorelui se surprinde de placerea pompei colorilor pre vestimentele aceste femeiesci, si damele cultivate moderne voru marturisi rusinate, ca primenile loru nu suntu deparate neasemenea cu primenile de Dumineci ale satenelor romane, si totu atat de moi, totu asi de flexibili si bogate in chindisitura, incat dibaci a artificiului si perduratulu in ostenela merge pana la regiunea fabulei.

Ori in cat'o ne intorcemu privirea, geniul de arte alu acestui poporu a produs totu si prindere. Paditorele de rimatori ornedia cu frumusete tiparite curelele traistei sele, pre cari le invarsa cu cositoru (influintia turcesca), si si prepara din cositoru o

In adeveru nu se poate pricpe, cum bietii romani ortodocii alungati, persecutati, lipsiti chiaru si de archiereii lor, remasi orfani si parasiți de tota lumea, — cum dicu, aru mai si potutu ei, in aceasta stare deplorabile, comite atari atrocitatii asupra unitilor, sprinjinti tare de regimulu politicu?

Aici chiaru ca se potrivesco fabul'a lopului cu mielolul. Ei striviti din toate partile, si spoi totu ei sa comite atrocitatii asupra celor mai puterici!

Dă, si voru si aperatu si ei caminul propriu si altariulu parintiloru: bisericele, averile, care li se loan cu puterea, — voru si facutu si ei represalii ici colo, caci ce nu face o inima ranita, si cine e, carele sa se vite cum i se rapescu averea si se arunca din vatrele strabune, si sa nu dica nici caceru?

Totu cam acestea li se arunca românilor din partea strainilor si in privintia nationale. Si ore aprobedia-le d. M.? Nu credu. Apoi ce nu e dreptu aici, cum poate si dreptu dincolo? Ce tie nu-ti place, altui nu face, dice scriptura.

Atari represalii, pre cari d. M. le botenza de atrocitatii, suntu pre naturale dupa parerea mea. Dora nu va si si d. M. de unu acordu cu prusie, cari, in resbolul celu cumplit germano-francei, ce tocmai decurse, asteptau dela bietii francesi ca nici sa nu se vase, candu ii impusicau, necum sa se apere in contr'a lor, caci aru si fostu crima. Ei impusicau, spanduau la bietii francesi, le ardeau satele si comiteau cele mai barbare crudelitati: si totusi ei de catra padure, ei strigau in gura mare, ca garibaldianii suntu barbari!

Bine dice d. M. ca unii omeni nu voru a crede nimică despre unele atrocitatii; ba dora si mai bine aru si potutu dice, ca nu unii numai, ci toti omienii,

lacritia seu penal de ace de raritate in felul seu. O satena d-n Recasius, comitatul Timisului, si cose calcintia dupa mustra orientale supradictore de frumosă, adeverat a ereditate de la Turci, cari inca inainte cu 150 de ani erau domni in Recasius; pe langa acesta, o cătia cu firu de aur de mustra rosie, albasira si negra de primă delicateția.

Peptarie de piele alba cu flori, cusute de pre la granita transilva, fiindu ca se inchia la o parte, vedescu originea loru de pre temporile cavalerilor cu pepturile pancerate. Cea-lalta catintia consta din firu de argintu minonatu tescutu, decat care mai frumosă nu portă in secolul XV nici o principesa. Aici camesia de lucru a satenei tiintescu ochii asupra-i; e facuta din pandia dura de canepa, inse cusuta si impodobita cu patientia si arte, ca cum o aru si cusuta regina din Ithok'a in mania amantilor sei. Colovedem la camesele romane din comitatul Crasiov'a (Carasius R „T. R.“) brodituri scotie antice, cu cari inainte de acesta cu 400 de ani se indatinau nobletile nostre a-si instrumetă vestimentele de gala (de statu) si mai incolo schimburile, primenile, rufarile satenilor de pre la Nasendu, care suntu demne de a fi portate de imperatore. Bune domne, o domnisiore avuta aru cască ochii, când aru vedea indiestrarea si imbracamintea numai dela o satena ordinara naseudéna! In adeveru, ca o aru invidiu pentru acesta.

In fine, dice „Pester Lloyd”, ca nu-i ajunge locul a face revista despre toate productele artei poporului romanu si trece la sasi si secui. Margaritaru e romanu, ca elu are originea din diei, numai lumină spirituale, cultură intelectuală sa-i căstigămu si elu va servi de mustra, ca străsunii loru!!!

„Gaz. Trans.”

Romani'a.

Adunarea deputatilor României, in sedintia dela 12 Ianuariu a votat urmatorea adresa de condolenta către Majestatea Sea Imperatrisa Eugenia:

„Doma! Adunarea deputatilor României, din primă zi a reinceperei lucrărilor sale, a considerat că o sacra datoria de a exprima prieténia votu solemnă viu'a sea durere pentru moarte Imperatorul Napoleon si de a areta in acela-si tempu, profundă recunoștința ce națiunea română va conserva in totu-déun'a memorie augustul Imperator pentru binele ce a facut causei române.

„In calitate de presedinte alu adunării, am onore de a aduce acestu vot la cunoscinta Majestătiei Vostre“.

Am onore, Doma, a si alu Majestătiei Vostre Imperiale, cu celu mai profund respectu, prea placutu si prea supusu servitorin.

Dimitriu Ghica.

si chiaru si ei ce se ostenește a le mai pune pre harthia, inca nu credu nimică despre acele atrocitatii.

Români ortodoci se tenua numai in stora defensiva; ei nu atacara pre nimenea, ci cautara a respinge numai atacurile altor'a. Si intre altii acesti a cu durere trebuie sa constatam, ca se numera si fratii nostri de unu sange, unitii. Apoi a-si apera drepturile sele, insomma iera a comite atrocitatii?

Din cele dîse se vede dura, ca dieu uniune multe mari reale aduse asupra bietilor români, ale căror urmări si astazi le mai sentim, si le vomu senti neincetat, pana ce va mai sta acesta parete despartitoriu intre noi. Ba eu unul pre bas'a celor ce le vedu si le cunoscu din propria-mi experientia, cutediu a afirmă: ca totu calamitatile publico-nationali, ce ne turmentăda asi de cumplitu in tempulu de fată, numai aci, in desbinarea confessionale si au sorgintea loru.

Adeverul acesta lu recunoștu si unitii cei bine simitorii. Intre altii redactiunea diuariului „Federatiunea“, ai cărei membri inca suntu uniti, lu recunoștu pre fatia dicendu, ca subscrive din cuventu in cuventu cele ce le serise autorele v. metropolii in privintia acestui obiectu.

Ce ne ramane deci de facutu?

Intelepciunea si cultură, la care facem pretenziune, ne dictézia, că reulu ce-lu astămu incutbatu in corpulu nostru national, sa-lu deleaturămu cătu mai curendu. Sa tăiamu cangrénă in siptă de straini in tensu, si sa-lu facem si sanatosu!

Dela uniune trece d. M. tocmai la p. 170. din v. metropolia, la tractatul despre identificarea metropoliei unite de astazi, cu cea vechia de mai inainte.

(Va urmă)

La aceasta adresa, d. presedinte a primitoru dela Majestatea Sea Imperatres' a urmatorului responsu, pre care l'a comunicatu adunarei in siedint'a dela 15 Ianuariu :

Principelui Demetru Ghic'a,
Bucuresci.

„Ve rogu a esprim'a recunoscint'a Mea adunarei deputatilor României esprimându-si semnamentele sole de gratitudine pentru serviciile facute de către imperatorele ginte române, asociându-se la dorerea Mea, adunarea 'Mi da pretiose consolatiuni' Imperatres' Eugen'a.

In Siedint'a de la 15 Ianuare 1873.

Presedinti'a etc. Dim. Gr. Ghica. Da ceterire responzului majestaticei sale Imperatresei Eugen'a la adres'a de condolent'a a Camerei cam in terminiea urmatori.

Domnule Presedinte.

„Ve rogu a esprim'a recunoscint'a mea reprezentantilor nationei Române, cari esprim'a semnamentele de gratitudine pentru Imperatul Latinitatei. Multimescu adunarei deputatilor pentru consentimentul ei la durerea ce simtu pentru perderea sotului meu. (Aplause). Eugen'a.

Varietati.

** Corespondintele de odinioara subsrise de "Camilin" si dateate din Vien'a si apoi publicate in "Romanulu" din Bucuresci, vinu acum din Pest'a. Corespondintele acestea nu se deosebescu intru nimic'a de cele din "Vien'a". Ce va fi motivat pre corespondinte sa schimbe firm'a "Vien'a" cu "Pest'a" pote omolu numai sa-si cugete; din cuprinsulu loru inse se vede ca in capulu coresp. este si acum intonercu besna si dintre strelle corespondintelor mirosă a brânza. In cea mai prospeta corespond. din 2 Februarie, affam'u acea interesanta nouitate, ca Crostii pôrta tota vin'a de cestiunea Transilvaniei sta balta si astadi, si in a dou'a linia pseudopoliticii cari au muiori maghiare ori maghiare si uniu de la 1871. Cei ce se nomeau activisti si figurau inaintea unor passivisti ca unionisti potu respira acum mai liberu, caci acum tota suspiciunea este pravalt'a, de pre ci asupr'a eroatilor si a celor ce au socii sau maghiare ori maghiarise si asi deca croatii aru caute sa numai faca galcevi si români cari au socii maghiare s'aru desparti de muierile loru, s'aru deslega indata si "cestiunea" Transilvaniei.

Fatia cu astfelin de idei inalte si curalite de tota mediocritatea românilor nu mai potu dori de catu sa cunoscă pre acestu Mitica Ramatoreanu alu doilea, carele, precum a fostu afisat celu dintâi mijlocul de a scapă Bucurescii de esundările Dambovitiei, podindu acestu riu cu scandori unse cu seu, ca sa a-lunece nasipulu pre riu la vale, asi si acesta unde jace reulu politicei românilor din Transilvania. Ilera dupa ce-l voru cunoscere sa-i mai concredu o missiune politica, pre carea sa o deslege incat sa nu mai afle nimenea in vecii veciloru ca ce rezultat a avutu. Difficile est satyram non scribere.

* Cum se are stéza furii pre la noii. Marti s'a intemplatu ca o peccatoasa de moiere sa fure ni se pare o ruda de sapuno. Pre catu este o fapta ca acesta de urta, pre atat'a nu potemu incuviinti metod'a organelor politiei ca sa maltrateze pre delinqenti cu punni, cu tereuri de pera si cu imboldituri neincentate pana la bioru, ca atat'a mai vertuosu cu catu unu omu, sia omulu si muiere de pre sate macaru, e omu rotu-deun'a.

Dev'a 7/19 Ianuarie 1873.

Domnului Dobo de Rusica
"Fortunile mele din Oraschia."

(Continuare.)

6. In 1 Augustu 1870 se a facutu in Cugiru sub conducerea mea alegerea de votariu comununal. Intre concurrenti era si cununatul domniei-tale Munerescu, dlu de oficiulu comitatensu din Bai'a de Crisiv.

Eu de-si am scintu caus'a, din care a esitul Munerescu din servitiulu seu din Bai'a-de-Crisiv; totu si retacandu-o, numai singuru de dreptulu meu de candidare me amu folositu; necandidandu pre Munerescu.

In urmarea alegerei — fiindu ca nu s'a alesu

Munerescu, in a trei'a di a si venit uunu protestu in contra alegerei la magistrat.

Protestul era de clicasii d-tele, Mariotiu, si inca unele unelte proste seduse din Cugiru.

Magistratul a fostu destulu numai form'a de protestu ne mai cautandu la meritul protestului.

In protestu eram eu invinuitu, cumca a-si si terorisatu alegatorii, a-si si falsificatu voturile, si alte fapte mie imputate de crima, si deonestatore.

Protestul se a citat in siedint'a magistratala 5 Augustu in present'a mea, si in audiulu meu.

Magistratul neprivindu la coprinsulu protestului, incat cu asta a atinsu persona mea, si invinuirile grele mie facute si imputate, nomai ca nu a cautat dupa adeverulu si temeu invinuirilor grele mie aruncate; dara dela mine in siedintia atunci nici graiulu nu l'a suferit; in locu de a me si provocat la vr'o justificare, — si fara de a si avutu vr'o scrisore despre actulu de alegere, si fara de a si sciutu dela mine oficiosu seu privatim, cumca alegerea se a facutu, a nullificat alegerea, a ordinat alt'a noua, a denumit uunu de comisariu pre judele regescu Negy Ignatz.

Nagy Ignatz in 8 Augustu a si facutu alegerea si atunci se a alesu Munerescu.

Magistratul a fostu convinsu, cumca protestul e fara temeu, si cumca invinuirile in contra mea au fostu calumnioase, pentru acea nu numai nu a facutu vr'o cercetare, ci ca sa nu potu eu pasi in contra protestatorilor a datu scrisoarea de protestu indereptu.

Eu dupa ce pre Munerescu nu amu candidat, nici nu amu fostu in stare de a falsificat voturile, si a terorisa votantii.

7. In lun'a lui Maiu — 7 — (sub nr. com. 555/871 — nr. magistratali 2155/871) me acusadia Munerescu la comesulu, cumca

a) perceptoriu alodialu Georgiu Lolutiu din Cugiru a pitulat cu scirea mea 70 fl. bani a cassei alodiale, si cumca Munerescu i-aru si aflatu in 29 Aprilie 1871 dupa unu anu si jumetate —

b) cumca perceptoriu susu-numitul, cu scirea mea, aru si pusul ratiocinu alodialu din anul 1870 o cietantia falsa a lui Richter despre 376 fl.

c) cumca eu cu ocasiunea visitationilor de cass'a alodiala, si anume in 20 Februarie 1871 amu facutu perceptoriului numitul ocasiune de a aduce inaintea bani straini imprumutati in loculu banilor defraudati si pitulati de densulu, a cassei alodiale.

Adeca cumca eu amu ajutat si spriginitu pre perceptoriu alodialu in defraudarile sole criminale.

Acusarea deasupr'a citata s'a impartasit u mie in copia — dupa unu anu si jumetate in 28 November 1872 aici in Dev'a spre declaratiune justificatore, si deslucitore.

Eu in diu'a numita 28 Nov. amu si responzu dela espeditu.

Si ca tota lumea din Dev'a se pota capata scire despre acus'a cea grea in contra mea; magistratul tramite mie atatu acus'a catu provocarea sea sub nr. 2862/1872 prin tribunalulu regescu din Dev'a, in hârtia deschisa nesigilata; ca sa o pota cetei si servitorii tribunalului pana mi-o inmanuedia dela protocolu si magistratului, postindu eu desluciri dela magistrat in privint'a punctelor de acusare, si declarandu-me, cumca eu acum dupa atatu tempu indelungat, fara documente la mana nu potu da nici o deslucre; deeo acusantulu de intâi.

Eu cu actele si documentele in mana, inaintea lui Munerescu si a representantiei comunale din Cugiru, becuruso voi dà deslucire, si voi si in stare a o da si a me justificá.

Ce a facutu magistratulu, ce nu a facutu, dupa declaratiunea mea, nu sciu.

Dara in 10 Ianuarie 1873 amu capatatu dela magistrat sub nr. 3021/1872 inscintiare cumca magistratulu a afisat acus'a susu-citata a lui Munerescu, atatu in privint'a perceptoriului alodialu, catu si in privint'a mea, de neintemeiata, si fara basa de adeveru — si pentru acea a judecatu pre Munerescu la reintorcerea speselor investigationale in sum'a de trei floreni.

Inscintiarea pomenita mi se a tramsu sigilata, prin tribunalulu regescu din Dev'a

Deca scie Dev'a tota cumca eu sum acusat de fapte grele penale si deonestatore, — apoi sa nu scia ca eu sum nevinovat, (acus'a publica deschisa, — sentinta secreta sigilata).

Prin urmare eu in privint'a acusei acesteia la opinionea publica din Dev'a totu in stare de acuse voiu ramane. (Va urmá.)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de preotu in vacanta parochia Lapugia-inferioru cu filia Ohab'a din protopiatul Dobrei, sa escrie concursu cu terminulu pana la 25 Februarie a. c. st. v. in carea di se va tiené si alegerea.

Emolumentele suntu: pre langa stola usuata.

Casa parochiala cu o gradina aratore de unu jugeru langa ea, canonica portiune 8 jugere aratoru si 9 jugere senatu dela I si II, — si dela 130 numeri de case a douo mertie—260 mertie cucuruzu nesfaratatu.

Doritorii de a ocupă acesta parochia voru avea sa-si tramita recursele loru instruite in sensulu Statutului Organicu, adresate comitetului parochialu, la subscrismulu pana in terminulu indicat.

Dev'a 20 Ianuariu 1873.

pentru comitetului parochialu
Ioanu Papiu
Protopopu.

(2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu langa morbosulu parochu din Rapoldulu-mare, protopr. Joegiului I, se escrie concursu pana la 25 Februarie a. c. st. v.

Emolumentele suntu: dela 50 familiu cate 3 ferdele mici de cucurudiu cu toleiu, si din lote veniturile epatraciului a 3-a parte.

Concurrentii voru avea sa-si aserne petitionile loru, instruite in intielesulu Statutului Organicu — subscrismulu pana la disolu terminu.

Hondolu 26 Ianuariu 1873.

In contielegero cu comitetul parochialu si cu parochulu respectivu.
Basilu Piposiu
Protop.

(1-3)

Citatiune edictale.

An'a Tom'a din Cohalmu, carea de mai multi ani tragenandu procesulu incaminatu pre cale ordinaria asupr'a barbatului ei Pavelu M. Danciu gr. cat. totu din Cohalmu, si acum de cinci ani prighbiodu in lumea larga — conformu testimoniu lui antistei comunale, — nesciindu-se ubicatiunea ei, se citidia ca in terminu de 1 anu si o dl sa stea inaintea acestui foru matrimoniale, caci la din contra procesulu matrimoniale, acum de nou urditu asupr'a lui, in poterea SS. canone, se va decide si in absenti'a ei

Cohalmu, 2 Ianuariu 1873.

Forulu matrimonialu gr. resaritenu
alu Cohalmului:
Nicolau D. Mircea
Adm. prot.

(3-3)

Edictu.

Mari'a Andreiu Muntea din Ariusdi soci'a legitima alui Andreiu Axente din El'opatak, ambii de relegea gr. or., carea de 3 ani au parasit patria si pre sociolu seu fara a se sci loculu astrei sele, se provoca prin acest'a ca in terminu de uno anu de dile dela datulu de mai josu, sa se presentedie inaintea forului matrimoniale subscrismu, pentru ca la din contra procesulu matrimoniale intentato de susu-nomitulu seu barbatu se va otari si io absentia sea.

Forulu matrimonialu gr. or. alu tractului Hegigului.

Ioaanu Mog'a
Adm. prot.

(3-3)

Nr. 16—1873.

Edictu.

Prin care Dumitru Petru Georgiu, carele de noue ani au paresitu pre soci'a sea Mari'a Bucuru Bischinu ambi din Gurariului scaunulu Sabiogului, fara a se sci loculu astrei sele, se provoca prin acest'a ca in terminu de unu anu de dile dela datulu de mai josu, sa se infatisize inaintea subscrismului seaunu protopopescu, cu catu la din contra procesulu divorziale intentato asupr'a lui, se va decide si in abseni'a lui, conformu prescrierii canonice a bisericiei ortodoxe resaritene.

Sabiog, 1 Fauru 1873.

Forulu matrim. gr. res. alu tractului protopisiterialu alu Sabiogului I.

La nrulu acest'a se adauge unu suplementu.